

Sovo-Drakonoší putování údolím řeky Oslávký a Chvojnice

V sobotu za nádherně prosluněného rána, jsme se sešli na nádraží (Šali se Smrkem, Míša G, Šaliovci, Svobodáci, holky Díbelkovic, Kačka a Vodoušek), abychom se dopravili do Náměště. Odtud začalo naše dobrodružství - cesta kaňonem řeky Oslavy. Nejdříve jsme se rozcvičili na chodícím trenažéru, potom probíhalo asi půlhodinové dotahování řemenů a popruhů na krosnách (některé byly větší než děti) a mohlo se vyrazit.

První zastávka nastala pod železničním mostem s lany, kde si Matylda zahrál na Tarzana, poté si Vodoušek odpočinul ve stínu v bagrové lžici a pak jsme ji konečně uviděli. Oslavu, klikatící se hlubokým kaňonem, třpytící se odrazy jarního slunce. A my poprvé vystoupali strmým srázem a upadli na prvním vhodném místě k odpočinku. Začali jsme ujídat ze svých zásob, doufajíc, že krosny budou lehčí a lehčí... Po drobném milosrdném dešti, jsme pokračovali vyprahlou plání a těšili se až opět vstoupíme do stínu lesa. Odměna přišla brzy. A to v podobě vodopádů na Sedleckém potoce. Během odpočinku jsme prozkoumali historický klenutý most přes potok i vodopády. Další naše kilometry pokračovaly k vyhlídce u Glorietu. Zde se před námi naskytl úžasný pohled ze sklaní plošiny na nádherný nepropustný kaňon, s křivolatící se řekou mezi skalními stěnami. Seběhli jsme přímo dolů kolem zajímavého altánu Gloriet / zde je velká inspirace pro Dušánka / a pak po vrstevnici kolmo nahoru na Vlčí kopec. Vůně grilovaného masa, hlahol a cinkání skla, nás neskutečně urychlil v chůzi, ale k naší smůle, to byla jen rozverná společnost v malebném areálu Kladerubského zámečku. Tak jsme alespoň poprosili asi o 20l vody a vydali se po vrstevnici opět kolmo dolů k brodu.

Ze začátku to vypadalo, že dosažení levého břehu nebude problém a DandaKšanda dokonce přeskočil na druhý břeh aniž by se zmáchal, ale... Ale když byla ve vodě půlka družiny, blýsklo se a do 10 vteřin přišel mohutný slejvák a obrovské kroupy. To co následovalo, bylo něco mezi hororem a komedií. Panický běh naboso s krosnou na zádech a botami v rukách si vybral svou daň (pády do vody a máchání všeho možného, včetně bot). Vodoušek si dokonce nasadil boty na ruce a běžel počtyřech korytem řeky, než padl i s batohem na bok na ono dno řeky. Já se Smrkem jsme dělali, co jsme mohli, ale všechny se zachránit nepodařilo. Levobřehá skupina přečkala déšť pod plachtou a pravobřehá stála jak zmoklé slepice a chránila svými těly alespoň batohy. Po této zrádné dešťové situaci jsme už v klidu dokončili brodění, převlékli se z mokrého do vlhkého a zrychleně pokračovali v cestě. Minuli jsme v Údolí hrozně žíně trampy u sudu, kteří nám radili, jak se správně balí batohy, na Kraví hoře prozkoumali zříceninu po loupeživých rytířích a seběhli k Senobrodskému mlýnu. Tentokrát již po mostě překročili řeku a po úzké sklaní / prý kočárkové /cestičce se vydali ke Ketkovickému mlýnu.

O půl osmé, těsně před vzpourou, jsme k němu dorazili. Suchá stodola, stoleček s kanystrem vody pro nás, zahrada s anglickým trávničkem a ohniště... co víc jsme si mohli přát. Kluci vyrazili pro dřevo, holky začaly chystat večeři, Šali vařit a Smrk stavět přístřešek pro 11 nocležníků. Byl to koncert. Ve stráni padaly soušky, cibule voňela a přístřešek dostával obrysy. Po ustlání a převlečení se do toho nejsuššího co kdo měl, jsme se vrhli na to nejlepší jídlo na světě : Fazole na cibulce. Kroužilo se dokola, okolo stola la la.. tedy okolo kotlíku, dokud nebyl dočista vytřený. Po večeři vyndal Víťa kytaru, začal hrát a první děti odcházet do spacáku. Ani my jsme dlouho nevydrželi, naložili jsme na oheň, dali sušit boty a odebrali se na kutě.

Ráno o půl sedmé zazněl budík. Já se Smrkem jsme pomalu vstali, vyzkoušeli jestli nás po včerejšku unesou nohy, rozdmýchali oheň a uvařili ranní čaj. Postupně se začaly probouzet děti a začalo se hlasitě vyšeřovat, kdo je přes noc vytlačil z karimatek. Obviněn byl Danda, což nebylo žádné překvapení. Ponaučení pro příště, dát ho někam bokem nebo alespoň na kraj. Během úklidu a balení jsme uvařili gulášovku a jakmile bylo vše zbaleno, dali jsme si kruhovou snídani. Byl to těžký boj. Pět litrů kvalitně zahuštěné polévky nám dal zabrat, ale s trochou hecování jsme to zvládli. A teď už nám nic nebránilo, dát batohy na záda a vyrazit po vrstevnici kolmo nahoru k Levnovskému hradu. První dva kilometry se zdály nekonečné, ale odměnou nám byla vyhlídka na údolí Oslavy i na vzdálené Dukovany. Po vydýchání a pokocháním se nádherným výhledem, jsme pokračovali v sestupu sklaním masivem dolů k potoku Chvojnice. Sestup místy, kam i kamzíci se báli, zvládli

jen ti nejlepší z nás. Dole jsme využili služby místní pumpy, opláchli si čumáčky a doplnili lahve s vodou. Evička se mezitím vypravila s místními dětmi na lov mušlí.

Dále cesta pokračovala poklidně proti proudu Chvojnice. Spestřena bylánvystupem na Kozí hřbety, odkud byl výhled na černá mračna všude okolo. Nelenili jsme a seběhli dolů, ještě dřív než uhodil blesk a spadla první kapka. V pláštěnkách a se zatnutými zuby ubíhala cesta celkem rychle. Když už nám děti přestávaly věřit, že tam někdy dojdeme, objevil se Olšanský mlýn. Od teď to je kilák po asfaltce, takže těžká pohoda, jak říká Smrk. Asfalt tam sice byl, ale pět centáků pd bahýnkem naplaveným z pole. Tak jsme si zabruslili a nádherně obalení blátem jsme dorazili do Kralic na nádraží.

Tam jsme se všichni odměnili velkou malinovkou a já velkým starobrnem. V jedné louži jsme provedli odbahnění a pelášili na autobus. V Náměšti přesešli na vlak a zatím co děti pookřály, tak já se Smrkem doklímali do Jihlavy. Zde proběhlo radostné setkání s rodiči, předání cancátek a odvoz domů na odbahnění a nakrmení.

Obdiv všem, co to ušli !!!! :)

první den 19km, druhý den 12 km

P.S. Vysvětlení některých výrazů

Povrstevníci kolmo dolů/nahoru – dolů se jede po zadku, nahoru se používá přední náhon

„ To bude těžká pohoda. “ - sáhneme si na dno a poběžíme sprintem

„ Kdy už bude ten náš mlýn? “ - je to ten za tím dalším mlýnem

odbahnění – očištění pomocí trávy namočené v louži anebo Dankův zlepšovák : „Táto, já mám pod kalhoty ještě jégrovky a ty jsou čisté...“